

N:o 41.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 mars 1903.
— — — — — Andra Kammaren den 28 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion i fråga om lagfart å fång till tomt i municipal-samhälle eller köping m. m.

(Lagutskottets utlåtande n:o 39.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär ifrågasatt *ej mindre*, att hvad i 9 § af förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 samt i lagen angående förändring af tomts område den 26 maj 1899 vore stadgadt beträffande stad skulle utsträckas att gälla med afseende å s. k. municipalsamhällen och köpingar, för hvilka stadsplan och tomtindelning blifvit fastställda, i sammanhang hvarmed borde bestämmas, att fastighetsböckerna med afseende å dessa samhällen skulle inrättas och föras i närmare öfverensstämmelse med hvad för dylika böcker i stad vore stadgadt, *än äfven*, att omförmälda samhällens till stadsplan utlagda områden skulle undantagas från tillämpning af de i lagen den 27 juni 1896 meddelade föreskrifter angående jordafsöndring.

Otvifvelaktigt äro afsevärda olägenheter förbundna därmed, att sådana platser med större sammanträngd befolkning, hvilka utan att tillhöra stad

äro i fråga om tomtindelning och bebyggande med stad likställda, beträffande lagfarts-, in-tecknings- och jordstyeckningsförhållanden lyda under samma bestämmelser som de för landsbygden i allmänhet gällande. Den möjlighet att få köping och annan därmed jämförlig ort, hvarest tomtindelning såsom i stad finnes, i vissa fall likställda med stad, som 9 § lagfartslagen äfvensom 12 § i lagen angående förändring af tomts område erbjuda, har emellertid endast i mycket ringa omfattning begagnats, och då erfarenheten alltmera visat lämpligheten af att sådan likställighet kommer till stånd, synes lagstiftningen därför böra gå ett steg längre än hittills och meddela en ovillkorlig bestämmelse, att ofvannämnda stadganden skola äga tillämpning å sådana orter, där stadsplan och tomtindelning såsom i stad blifvit fastställda.

Den för landsbygden föreskrifna anordning af fastighetsböckerna är ej heller lämpad efter dylika tätt bebyggda orters förhållanden. För att vinna öfverskådlighet och reda i dessa böcker är det därför önskvärdt, att desamma med hänsyn till uppläggens ordnande efter tomterna samt sättet för dessas betecknande och beskrifning skulle inrättas och föras i närmare öfverensstämmelse med hvad som gäller för stad. I frågan, huruvida, såsom för stad äger rum, en gemensam bok för lagfarts- och in-teckningsärenden bör föras, eller om särskild lagfarts- och särskild in-teckningsbok, liksom eljest för landsbygden, fortfarande böra uppläggas, synes det Riksdagen sannolikt, att det förfarande, som är stadgadt för städerna samt där visat sig praktiskt och ändamålsenligt, skulle vara fördelaktigast äfven för ifrågavarande orter, och att dessa följaktligen borde jämväl i detta hänseende likställas med städerna.

Riksdagen finner vidare, att tillämpningen å förevarande områden af gällande bestämmelser om jordafsöndring i många fall medför svårigheter, hvilka icke uppvägas af hvad därmed varit afsedt att vinna, och är Riksdagen därför af den åsikt, att oförmälda bestämmelsers giltighet för dessa områden borde upphöra eller åtminstone väsentligt inskränkas.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville låta undersöka och utreda, dels om och i hvad mån hvad i 9 § 1 och 2 mom. af förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 samt i lagen angående förändring af tomts område den 26 maj 1899 är stadgadt beträffande stad bör erhålla ovillkorlig giltighet med afseende å köping eller annan därmed

jämförlig ort, för hvilken stadsplan och tomtindelning såsom i stad blifvit fastställda, äfvensom i sammanhang härmed huru fastighetsböckerna med afseende å dessa samhällen lämpligast skola inrättas och föras i närmare öfverensstämmelse med hvad för dylika böcker i stad är stadgadt, *dels ock* huruvida och i hvad mån omförmälda samhällens till stadsplan utlagda områden må undantagas från tillämpning af de i lagen den 27 juni 1896 meddelade föreskrifter angående jordafsöndring, samt för Riksdagen framlägga förslag till de lagändringar, som häraf kunna föränledas.

Stockholm den 28 mars 1903.

Med undersåtlig vörndnad.
